

Niki Smit

100% B0

De Fontein

www.defonteinmeidenboeken.nl
www.nikismit.nl

Achtste druk, 2014

© 2008, 2013 Niki Smit

Voor deze uitgave:

© 2008, 2013 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Omslagillustraties: Niki Smit, byNiki. www.byniki.nl

Binnenwerkillustraties: Janneke Dröge

Omslagontwerp: Dave Elderenbosch

Grafische verzorging: Hans Gordijn

Foto Niki Smit: Ineke Oostveen

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 3610 8

NUR 283, 284

Welcome to New York City!

Heee Bo!

Zo, zit je lekker in het vliegtuig??? Zit er toevallig een cute guy naast je?? Is het eten te vr*ten? (Zeker van die plakkerige kipfilet, getsie!) Ik ben benieuwd hoe ik me vanmorgen gedragen heb op Schiphol. Als ik hard gehuild heb: SORRY! Ik heb me echt voorgenomen om niet te gaan snikken, maar ik weet nu al dat het gaat mislukken. Het is zoouuuw balen dat je weggaat! Nu moeten we helemaal ALLEEN naar de brugklas. (GRRRR) Heb je eigenlijk wel een brugklas in Amerika?

Hopelijk gaat je moeder zich niet als de Sex and the City-girrrls gedragen! Het is goed dat je die dvd's uit haar tas gevestigd hebt, want daar is ze echt te oud voor. (Ik heb seizoen 1, 2 en 3 al gekeken.) Hoop alleen dat ze geen nieuwe koopt, ik bedoel: Sex and the City komt uit NY! Maar ze heeft het vast veel te druk met haar werk zodat ze geen tijd heeft om te shoppen. :)

Ik heb SoHo ingetikt in Google en die buurt ziet er echt vet uit!
Mail je snel foto's van jullie huis?

Wanneer is je eerste schooldag? High School: hoe stoer! Je moet wel zorgen dat je meteen vriendinnen wordt met van die Cheerleaders, anders moet je elke dag in je uppie je brood opeten zoals je altijd in films ziet.

Misschien kun je een boek schrijven: Hoe overleef ik New York???

Maar wie gaat er nou naar New York? Ik bedoel, wie heeft er nu zo'n GEWELDIGE moeder die als fotograaf gaat werken voor het allergaafste modetijdschrift van de wereld: VOGUE. Jij dus!

Niet te erg je papa missen, hoor. Je ziet hem weer met de kerst en je kunt elke dag met hem mailen, skypeen, bellen, etc.

Ik hoop wel dat de Amerikaanse douane je tegenhoudt en je terugstuurt naar Nederland! Hihi.

Lots of Love en dikke kussen van je XXL vriendin tot in den eeuwigheid!
(Oei!!!!!!!, wat klef. Haha!)

XxX

Merel

PS Vergeet niet je tas mee te nemen uit het vliegtuig, hopelijk zit ik daarin!

Heyzz Bobo

Alles chill daar? Maak er wat moois van!

En als je het nog niet doorhad: Mats is smoorverliefd op je.
(Hij vermoordt me als hij weet dat ik dit schrijf, dus hou je mond!)

Kusje, Rick

23 juni, Amsterdam

Mijn lieve Lucky,

Allereerst wil ik zeggen dat ik ongelooflijk trots op je ben!

Pas je goed op jezelf? En op mama?

Als ik beter nagedacht had vroeger, had ik een heel andere moeder voor je uitgekozen. Een saai en verzorgend type dat met je in Ermelo of Zwolle was gaan wonen en elke avond netjes boontjes zat te doppen. Maar goed, je moeder was het stuk van de disco en ik heb nu eenmaal een zwak voor mooie vrouwen. Het zal een combinatie van mijn te mannelijke hormonen, te veel drank en de mooie ogen van je moeder geweest zijn. Dit wil je natuurlijk helemaal niet weten.

Zul je je best doen op school? Voor lastige wiskundesommen kun je me

altijd mailen. Ik ga zo meteen naar Dixons voor een webcam zodat we kunnen skypen.

Wat ga ik jou missen! Als je het gehad hebt, kom ik direct naar je toe en je mag altijd terugkomen! Je kamer staat hier klaar. Lieke en ik gaan dit weekend naar Ikea voor een nieuw bed. Laat je me weten of je ook posters op je kamer wilt... Frans Bauer?

Tot in de kerstvakantie; dan gaan we twee weken lang leuke dingen doen! Ik wil met mijn dochter op de foto voor het Vrijheidsbeeld. Kun je alvast uitzoeken waar dat staat?

De foto van ons voor de Eiffeltoren staat op mijn bureau. Ik heb hem ook voor jou afgedrukt, ik hoop dat je hem mooi vindt. (Je mag hem ook in een ander fotolijstje doen, hoor.)

Ik zag dat Lieke het adres van onze tandarts heeft gevonden. HELP! Ik heb het meteen verscheurd en verbrand. Ik ben een volwassen man, zeg. Mooi dat ik me niet naar de tandarts laat sturen. Als ze jou mailt; niet zijn naam geven, hoor.

Veel liefs van papa

PS Ze controleert ook mijn shampoofles! Ik giet er gewoon om de dag een laagje uit; je gaat je haar toch niet drie keer per week wassen?

BOBO!

Alles chill daar? Klaar voor de BIG trip? Vorig jaar is mijn moeder een week naar New York geweest en dat was helemaal relaxed. Alleen hebben mijn ouders nog steeds ruzie omdat ze te veel heeft geshopt daar. Hier de favoriete adressen van mijn moeder voor vintage (?????) kleding. Dat is TWEDEHANDS kleding, maar volgens mijn moeder is dat hip. YEAH RIGHT.

Ina
21, Prince Street

FAB

75 East 7th Street

CobblesTones

14 East 9th Street

iPods zijn vet goedkoop in NY. Misschien kun je er een voor mij meenemen, want die van mij is GAAR.

Keep it cool daar, ik spreek je wel weer.

BOEHOEWHAAAAA!!!

sorry, moest effe

laterz!

Alex

10% lief ♥

10% grappig

10% stoer

10% New York

10% hippe moeder

10% Fun

10% Fashion Grl

10% gezellige briefjes schrijven

10% knap
in de klas

10% lieve vriendin

100% Bol

Ik ga je 200% missen!!

Liefs, Bar -XX-

Lieve Bo,

Jk vind het jammer dat je weggaat, ook al kennen we elkaar nog niet zo lang. Maar New York is zo'n mooi avontuur, dat maar je maar één keer mee!

Jk zal goed op je vader passen, hoor. Heb je lijst met punten waar ik extra goed op moet letten net doorgenomen! Controleren of hij zijn sokken wel wast, sinaasappels voor hem kopen, hem af en toe naar de kapper sturen. En ik heb het adres van zijn tandarts gevonden. Is hij echt al 6 jaar niet geweest? Jk schop hem er meteen naar toe! Waar kan ik zijn donkergrijze truien met V-hals vinden? Jk heb ook reserve-lampjes voor zijn leeslamp gehocht en de shampooefles gehocht: er verdwijnt om de dag een laagje, dus ik denk dat hij zijn haar wast. Maar ik zal hem vooral proberen te troosten als hij zijn mooie dochter mist.

Geniet ervan! Niet teveel shoppen daar, hè! Jk ben wel een beetje jaloers hoor... Misschien mail ik je nog wel even mijn wishlist voor dat mooie warenhuis Barneys! Een paar Marc Jacobs-schoentjes, een Prada-tas, een Miu Miu-roltje...

Jk vind het jammer dat je volgende week niet bij de opening van onze yogaschool bent! We zijn druk bezig met de laatste klusjes, zoals kussenslopen naaien en plinten verven. De toonbank komt pas morgen! Dat wordt nog even stressen, maar dan moeten we zelf maar wat yoga oefeningen doen om weer rustig te worden... ☺

Als er wat is, kun je me altijd bellen. Dan stuur ik je vader in no time naar je toe!

Groetjes, ook aan je moeder.

Dikke zoen van Lieve

P.S. Je vader had bijna een poster van Frans Bauer voor je gehocht! Orlando Bloom is beter, hè?

Bo's moeder legt een arm om Bo heen en knijpt zachtjes in haar schouder. 'Nu begint het echt,' fluistert ze.

Bo kijkt op van de brieven die op haar schoot liggen. Door de voorruit van de taxi ziet ze honderden wolkenkrabbers. De toppen van de zilveren gebouwen steken af tegen de knalblauwe lucht. Meteen begrijpt ze waarom mensen van New York houden. Als de taxi de brug over is, rijden ze door drukke winkelstraten. Overal rijden knalgele taxi's. Op straat krioelt het van de dames in mantelpakjes met enorme sneakers eronder. En overal zijn winkels. Ze krijgt een raar gevoel in haar buik, alsof ze opeens heel erg verliefd is.

'Voel je de adrenaline al?' vraagt haar moeder.

Bo kijkt naar de etalages. Gap, H&M, French Connection, Banana Republic, Urban Outfitters, Macy's, Victoria's Secret. De winkels flitsen aan haar voorbij.

Dan maken de drukke straten plaats voor rustige straten. De huizen worden lager en de gevels zijn prachtig donkerrood. Overal staan bomen. Een stelletje loopt gearmd de Starbucks uit. Bo ziet tientallen bakkertjes met taarten in de etalages.

Haar moeder pakt Bo's hand vast. 'Dit is SoHo, onze buurt.'

Als ze een winkelstraat passeren, remt de taxi af. 'Thompson Street!' roept de taxichauffeur.

'Kijk, daar staat Oliver al,' roept haar moeder blij.

Bo zwaait naar hem door het raam. Oliver is de beste vriend van haar moeder. Hij is modeontwerper en afgelopen winter heeft hij zijn eigen winkel in SoHo geopend. Door al zijn verhalen is haar moeder op het idee gekomen om een jaar naar New York te gaan. Als fotograaf kan ze hier mooie opdrachten doen voor modetijdschriften.

Oliver loopt op de taxi af en opent het portier voor Bo. '*Hi Bo! Welcome to New York!*'

Bo steekt haar gymtas uit de taxi en trekt drie rugzakken mee van de bank. Ze voelt haar kleffe T-shirt tegen haar rug plakken.

De lucht valt als een warme deken over haar heen. Het is pas elf uur en het lijkt nu al dertig graden.

‘Alice! Wat zie je er overheerlijk uit!’ Oliver rent op haar moeder af en slaat zijn armen om haar heen. ‘Hoeveel tassen heb je bij je, *honey*?’

Bo moet lachen. Op Schiphol heeft haar moeder driehonderd euro extra moeten betalen voor al haar bagage.

‘Het zijn allemaal spullen voor mijn werk, hoor!’ lacht haar moeder terwijl ze de tassen met haar kleren en schoenen van de chauffeur aanpakt. Uit haar portemonnee trekt ze vijftig dollar voor de chauffeur. ‘*Keep the change.*’

Ze staan voor een statig huis met vijf verdiepingen. De gevel is donkerrood en voor de deur is een trap. Oliver wijst naar een groot raam op de vierde verdieping. ‘Kijk, daar woon ik. En jullie wonen in het appartement erboven. *It’s very New York!*’

Bo voelt haar armen tintelen. Ze kan nog steeds niet geloven dat ze écht in New York gaan wonen.

‘Ik heb de meubels gisteren een beetje verschoven. *It looks great.* Alice, ik ben zo benieuwd hoe je mijn winkel vindt; zullen we vanmiddag meteen gaan kijken?’

Bo luistert naar het Amerikaanse accent van Oliver. Zou haar stem ook zo snel veranderen?

‘Lijkt me geweldig,’ zegt haar moeder terwijl ze aan haar tassen sjort. ‘Maar eerst moet ik eten. Ik heb dat vieze vliegtuigvoer met geen vinger aangeraakt.’

Oliver steekt de sleutel in het slot van de voordeur.

‘Ons nieuwe huis... Wat spannend!’ roept Bo’s moeder.

Bo kruipt dicht tegen haar moeder aan.

Dan zwaait de deur open. Vanaf de gang ziet Bo de grote ramen van de woonkamer. Samen rennen ze naar binnen. De woonkamer is klein maar heel erg licht. De vloer heeft een blauwe glans en aan de muur hangen posters van Marilyn Monroe en Brigitte Bardot. Bij het raam staan een grijze bank en een knal-

ranje kastje. In het midden past net de houten tafel met vier gekleurde stoelen.

‘Wat lief, er staan al bloemen.’ Bo’s moeder huppelt met een roze roos in haar haar door de kamer. ‘En een open keuken, wat gezellig! Bo, nu kunnen we lekker kletsen als ik aan het koken ben.’

‘Koken?’ roept Bo. ‘In Nederland bestel je elke avond pizza of iets van de Thai!’

‘O ja, wat ga ik die garnalenloempia’s ontzettend missen. Ol, zit hier een goede Thai in de buurt?’

‘Alice, wat ben jij slecht. Je bent een moeder! Ik heb nog wel een kookschort voor je,’ lacht Oliver. ‘En dit zijn kookpitten, schat. Daar moet je pannen op zetten.’

‘Tsss, alsof ik dat niet weet.’

‘Kom, deze kamer is voor jou, Bo,’ roept Oliver.

Achter de deur verschijnt een kleine kamer met een groot raam. Onder een hoogslaper staat een bureautje met een knalrode lamp. Het raam heeft een supermooi uitzicht met in de verte een piepklein puntje van The Empire State Building. Ze bekijkt de roze gordijnen. ‘Wat is het mooi.’

‘*Yes darling, I love decorating!*’ roept Oliver. ‘Hoe vind je die lamp? Ik moest hem gewoon kopen.’

Bo schudt de grote kussens op haar bed door elkaar. ‘Ik vind het helemaal geweldig!’

Haar moeder sleept drie grote tassen de kamer in. ‘We pakken meteen je sterrendekbed uit en je fotolijstjes. Dan is de kamer al een beetje meer van jou.’

Bo’s moeder slaat een arm om Bo heen en samen lopen ze naar de woonkamer.

‘Bo, wil jij wat lekkers voor bij de koffie halen? Ik zag net een bakkertje aan de overkant.’ Haar moeder duwt een paar losse dollars in haar hand en pakt ook een briefje van honderd dollar. ‘Stop dit maar in je tas. Als je beroofd wordt, geef je ze meteen honderd dollar. Dan laten ze je verder wel met rust.’

‘Beroofd?’ Verschrikt kijkt Bo naar haar moeder.

‘We zijn in New York City, schat! Je weet het maar nooit.’

‘Spreek je al een beetje Engels, Bo?’ vraagt Oliver.

‘*Just a little,*’ zegt Bo.

‘Haar Engels is nu al beter dan dat van mij. Ze heeft deze zomer zes weken les gehad in Amsterdam,’ zegt haar moeder trots.

‘Dat is helemaal niet waar, hoor.’ zegt Bo. Ze spreekt een beetje Engels, maar lang niet zo goed als haar moeder.

Oliver knipoogt naar Bo. ‘Kijk je uit? Het verkeer is gestoord hier! Het zou eeuwig zonde zijn van je mooie benen als er een taxi overheen rijdt.’

Bo kijkt achterom naar het vierkante appartementenblok met daarin haar huis. Het is een raar idee dat haar slaapkamer nu daar is. De felle zon brandt op haar schouders. Aan de overkant ziet ze een bakker met een azuurblauw zonnescherm. Voor de winkel staat een houten bankje. Ze wacht tot het stoplicht op groen springt en loopt naar de overkant.

De etalage van de bakker ligt vol cakejes met een dikke laag felgekleurde crème. Nog nooit heeft ze zoveel lekkere dingen bij elkaar gezien.

‘*Next!*’ roept de man achter de toonbank. Bo kijkt om zich heen. Is het haar beurt?

Een dame met een strakke spijkerbroek en een geruite trenchcoat stapt naar voren. ‘*Two chicken sandwiches, two pieces of cherry pie, one medium fresh orange juice and one large cappuccino!*’ roept de dame.

‘*Two chicken sandwiches!*’ roept de bakker, terwijl hij één hand uitstrekt naar de kersentaart. Met zijn andere hand pakt hij vliegensvlug een verse jus. Binnen tien seconden staat de hele bestelling op de toonbank.

‘*Next!*’ roept de man weer.

Bo opent haar mond en wijst naar de taarten in de vitrine. Hoe zeg je ook alweer ‘appeltaart’ in het Engels?

Een donkere jongen met een basketbalpet op steekt zijn hand op. *'Two large coffees, please!'*

Verdomme, ze is weer te laat. Bo haalt diep adem. *'Three pieces of apple pie, repeteert ze zachtjes.*

Dan ziet ze dat er een jongen naar haar lacht. 'Ben je op vakantie hier?'

Bo kijkt naar haar kleren. Ze ziet er zeker uit als een van de vele duffe toeristen in haar gestreepte shirt. *'I'm from Holland. Ik woon hier. Ik bedoel, we zijn vandaag aangekomen...'* stottert ze.

'Je kijkt zo grappig, alsof je in de war bent,' zegt de jongen alsof hij haar gedachten kan lezen. *'Welcome to the city!'* Je went wel aan dit tempo, hoor.' Hij geeft haar een knipoog.

Bo glimlacht. Ze bekijkt de jongen. Hij heeft kort, donker haar en zijn huid is diepbruin door de zon. Dan ziet ze haar eigen witte gezicht weerspiegeld in het glas.

'Deze winkel is van mijn ouders.' De jongen springt over de klapdeur naast de kassa en loopt naar de vitrine met taartjes. 'Wat wil je hebben?'

Bo kijkt naar de taarten. Er staan wel twintig grote, ronde aardbeientaarten en cakejes met een dikke laag felgekleurd glazuur erop.

'Je moet onze tiramisu eens proberen. Het is een recept van mijn oma uit Italië. *It's delicious.*' De jongen pakt een zilveren bak uit de koeling en zet hem in een plastic tasje.

'Ben je Italiaans?' vraagt Bo.

'Ik heb tot mijn zesde in Milaan gewoond. Maar ik weet niet beter dan dat ik New Yorker ben, hoor. Misschien ga ik ooit wel een eigen espressobar in Milaan beginnen,' lacht hij.

Bo klikt haar zilveren portemonnee open.

De jongen kijkt over de toonbank naar haar portemonnee. 'Zo, jij hebt veel geld bij je.'

'Dat is voor de gangsters.'

De jongen lacht. 'Nou, dat is aardig van je! Laat het geld maar

zitten, het is goed zo. Een Italiaans cadeautje voor een Nederlands meisje in New York. Hoe heet je eigenlijk?’

‘*My name is Bo.*’

‘*Bo, that’s beautiful in French, isn’t it?*’

Bo lacht verlegen. Ze is nog geen uur in New York en haar wangen zijn al zo roze als het glazuur op de cakejes.

De jongen steekt zijn hand uit. ‘Ik heet Luca, leuk om je te ontmoeten.’

Bo schudt zijn hand en pakt de zak met tiramisu.

Luca lacht. ‘*See you later, Beautiful!*’

‘*Bye,*’ mompelt Bo terug. Vlug draait ze haar hoofd van hem weg, voordat ze helemaal knalrood wordt.

Bo zet de bak met tiramisu op tafel.

‘Dat ziet er lekker uit!’ Haar moeder pakt drie lepels en een fles rosé.

‘Het is twaalf uur, gaan we nu al aan de drank?’ Oliver pakt twee wijnglazen uit de keukenkast.

‘Voor mij is het al zes uur ’s avonds, hoor!’ Bo’s moeder schenkt de glazen vol. ‘*Cheers!* Op New York.’

Oliver haalt een lepel door de witte crème en stopt een hap in zijn mond. ‘Wat heerlijk slecht, zoveel calorieën! Mijn vriend vermoordt me als hij mij zo schandalig ziet eten!’

‘Vertel, hoe is het met de liefde?’ giechelt haar moeder.

‘Schat, praat me er niet van. De bliksem is ingeslagen ik ben hopeloos verloren.’

‘Laat me raden. Een model of een acteur?’ vraagt Bo’s moeder terwijl ze een slok van haar wijn neemt.

‘Hij verkoopt schoenen! Overheerlijke schoenen. En hij is zelf ook zo goddelijk! Normaal val ik niet zo op blond, maar deze blonde god is onweerstaanbaar.’

Bo voelt haar ogen dichtvallen en gaapt. ‘Misschien ga ik even een tukje doen.’

‘Nee lieverd, dat is niet goed voor je jetlag. Je moet even door-

zetten. Kom, trek je schoenen aan, dan gaan we naar de winkel van Oliver. En daarna nemen we een taxi naar de Manolo Blahnik Store! Ik kan niet in New York lopen zonder nieuwe pumps!’

Daar begint de *Sex and the City*-obsessie van haar moeder al, denkt Bo. Ze pakt haar ballerina’s en haar tas met geld voor gangsters.

hi lieve paps! volgens mama is het bij jullie al nacht. alles goed hier behalve dat mama binnen een uur al nieuwe schoenen heeft gekocht... haha het huis is mooi moet wel wennen hoor. mis je hoop dat we snel kunnen skype. kus van bo